

Heini Junkkaala

OLIPA
KERRAN
MINÄ

ntamo | Kansallisteatteri

OLIPA KERRAN MINÄ

© 2015 Heini Junkkaala

ISBN 978-952-215-627-3

Näytelmän esitysoikeuksia valvoo Agency North

SARJA

Kansallisteatteri/ntamo 5/2015

ULKOASU

Make Copies

KANNEN VALOKUVA

Timo Teräväinen

SITAATIT

Jari Sarasvuon Kallion kirkossa pitämästä saarnasta vuodelta 2013

Mika Myllylän haastattelusta Maarit Tastulan ohjelmassa sekä Testamentista Suomen
kansalle, molemmat vuodelta 2001

Jussi Parviaisen monologista elokuvassa *Yksinteoin kaksi*, ensiesitys 2011

VALMISTAJA

BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

2015

ntamo

www.ntamo.net

Heini Junkkaala

OLIPA
KERRAN
MINÄ

Narsistin kootut totuudet

Näytelmä

Suomen Kansallisteatteri

ntamo

Kantaesitys Suomen Kansallisteatterin Pienellä näyttämöllä
25.11.2015
ohjaus Milja Sarkola

HENKILÖT

Kirjailija

Ystävä

Riko

Heili

Sisko

Esko

Jari

Tekniikan mies / Tekniikan nainen

Toimittaja

Naisnäyttelijä

Mies muskarissa

Fysioterapeutti

Homotoimittaja

Jeesus

Åsne

Haastattelija

Jari Sarasvuo

Mika Myllylä

Jussi Parvianen

Syyttäjä

Lääkäri

Kandiopiskelijat

Breivik

Puoliso

Replikeissä käytetty merkintä [/] tarkoittaa, että seuraava replikki alkaa siitä kohdasta, eli repliikit puhutaan osin päällekkäin.

I NÄYTÖS

*Kun yleisö tulee sisään, Kirjailija on jo näyttämöllä. Hän on siellä kuin koto-
naan.*

KIRJAILIJA

(Yleisölle tai jollekin yleisöstä.) Sinä olet ihme. Jo sinun alkusi oli ihme. Lukemattomat ihmiselämät jäivät tapahtumatta, jotta sinun ihmiselämäsi voisi tapahtua. Sinä olet keskenmeno, jota ei tapahtunut.

Riko ja Heili ovat tulleet näyttämölle.

KIRJAILIJA *(yleisölle)*, RIKO *(Heilille)*

On ihme, että sinä olet täällä. Että me kohtaamme. Se on niin monen ihmeen ketju, että sitä on mahdotonta käsittää.

KIRJAILIJA

Minun mieleni valtaa kiitollisuus siitä, että juuri sinä sait alkusi isäsi ja äitisi sukusoluista, että juuri sinä sait selviytyä syntymästä.

RIKO

(Heilille.) Että juuri sinut kätkytkuolema jätti ottamatta omakseen. Että juuri sinä ylittit tiet niin, että säilyit hengissä. Että juuri sinun lentokoneesi pysyi ilmassa. Juuri sinua ei kohdattu pyörremyrsky, tulva, laavakivi eikä salama. Juuri sinä et sammunu vuoteeseen palava tupakka kädessä. Ootko koskaan aatellu, miten pitkä katkeematon sukupolvien ketju on tarvittu siihen, että sinä oot olemassa?

HEILI

En kai.

RIKO

Sinun olemassaolos on ollu tuhansia, kymmeniätuhansia kertoja aivan hiuskarvan varassa, mutta sitte se nainen, jota luultiin mahoks, tuliki raskaaksi. Ja se yks lapsi, jonka piti kuolla leukemiaan, parani kun ihmmeen kaupalla ja hänestä tuli sinun isoisäsi. Ootko aatellu tätä?

HEILI

En kai.

RIKO

En minäkää. Aikaisemmin. Sinä saat minut aattelemaan tällaisia. Minua kauhistuttaa se, miten epätodennäköstä se on, että me tavattii. Sinä oot kaks miljoonaa vuotta vanhan ihmisketjun viimeinen lenkki. Viimesin tarkotan. Sinun jälkeen tulee meijän lapset.

HEILI

Oijjoj.

RIKO

Tuleeko?

HEILI

En tiijä... ollaan vasta tavattu.

RIKO

Minä rakastan sinua jo.

HEILI

Vaikket tunne.

RIKO

Tunnen. Tunnen enemmän kun oon eläessäni tuntenu!

HEILI

Minuu et voi vielä tuntee.

Riko hyväilee Heilin kaulaa. Tunnustelee pulssia.

RIKO

Siellä se virtaa. Elämä.

HEILI

Kutittaa.

RIKO

Sinä oot niin täynnä jotain... Sinun tuoksu, siinä on multaa.

HEILI

Multaa?

RIKO

Onko se pahasti sanottu?

HEILI

No vähä tulee tää: maasta sinä olet tullut ja maaksi / sinun pitää jälleen tuleman...

RIKO

Ei, ei, ei pidä tuleman!

HEILI

Hajuvettäki ruikkiinu kumminki.

RIKO

Miten näin ohut iho voi pitää sisällä niin paljon...

HEILI

Multaa?

RIKO

Muuta Vaasaan Kekkilä.

HEILI

Sinust kyl perkuleesti tykkään.

RIKO

Muuta Vaasaan Biolan, ostan sinulle talon ja ponin.

HEILI

Ponin? Mistäs sie ponin tähä lykkäsit?

RIKO

No tästä “bring back my pony to me, to me”, mikä soi / äsken...

HEILI

Se on Bonnie, ei pony, hönö.

RIKO

Vitsi.

OLIPA KERRAN MINÄ on näytelmä narsismista ja kirjailijasta, joka päätyy uhraamaan yksityisyytensä saadakseen yleisön arvostamaan itseään.

”Puhdistava nollapiste.” – Maria Säkö, *Helsingin Sanomat*

”Olen valmistautunut tapaamiseenme pitkään. Olen miettinyt tarkkaan, miten sinunkaltaistasi pitää lähestyä, miten puhutella, miten yllättää, kohahduttaa, pitää hyppysissä. Olen kirjoittanut ylös kaiken, mistä haluaisin puhua sinulle. Olen yrittänyt olla mahdollisimman rehellinen. Kertoa asiat juuri niin kuin ne ovat tapahtuneet.

Mutta nyt olen alkanut pelätä, että sinä et tulekaan. Että et haluakaan tavata minua. Mitä minun pitäisi sanoa sinulle, jotta haluaisit tulla luokseni?”

– Kirjailija

Heini Junkkaala on Kansallisteatterin kotikirjailija ja merkittävimpiä suomalaisia näytelmäkirjailijoita, jonka KRISTUKSEN MORSIAN (Kansallisteatteri 2010) käsitteli kristinuskon suhdetta seksuaalisuuteen ja muodostui arvostelu- ja yleisömenestykseksi.

